

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Докука Єгора Сергійовича щодо офіційного тлумачення положень частини п'ятої статті 24 Закону України „Про регулювання містобудівної діяльності“

м. К и ї в
26 листопада 2013 року
№ 57-у/2013

Справа № 2-57/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Овчаренка В'ячеслава Андрійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича – доповідача,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Докука Є.С. щодо офіційного тлумачення положень частини п'ятої статті 24 Закону України

„Про регулювання містобудівної діяльності“ від 17 лютого 2011 року № 3038–VI (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343) з наступними змінами (далі – Закон).

Заслухавши суддю-доповідача Бауліна Ю.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Докуко Є.С. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини п'ятої статті 24 Закону щодо права громадян на отримання інформації про наявність на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці земель державної та комунальної власності, не наданих у користування, що можуть бути використані під забудову, про наявність обмежень і обтяжень земельних ділянок, містобудівні умови та обмеження в містобудівному і державному земельному кадастрах.

Необхідність в офіційному тлумаченні зазначених положень Закону суб'єкт права на конституційне звернення обґрунтовує неоднозначним, як він вважає, їх застосуванням судами, що порушує його конституційне право на доступ до публічної інформації та принцип прозорості й відкритості діяльності суб'єктів владних повноважень, закріплені у Законі України „Про доступ до публічної інформації“ від 13 січня 2011 року № 2939–VI.

На підтвердження своїх доводів Докуко Є.С. долучив до конституційного звернення копії судових рішень, зокрема постанови Ворошиловського районного суду міста Донецька від 11 липня 2013 року та ухвали Донецького апеляційного адміністративного суду від 13 грудня 2011 року, роздрукованої з Єдиного державного реєстру судових рішень.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 11 листопада 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України або законів України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України, та обґрунтування необхідності в їх офіційному тлумаченні (пункти 3, 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

У конституційному зверненні автор клопотання не конкретизував предмета офіційного тлумачення, тобто не вказав, що саме є незрозумілим і потребує роз'яснення у положеннях частини п'ятої статті 24 Закону. Конституційний Суд України неодноразово вказував, що невизначеність предмета тлумачення унеможлиблює здійснення офіційної інтерпретації положень Конституції України та законів України (ухвали від 5 липня 2011 року № 25-у/2011, від 3 листопада 2011 року № 55-у/2011, від 18 грудня 2012 року № 35-у/2012, від 20 лютого 2013 року № 6-у/2013).

Крім того, Конституційний Суд України зазначав, що під неоднозначним застосуванням судами України положень Конституції чи законів України розуміється різне застосування одних і тих же їх норм за однакових юридично значимих обставин в судових рішеннях, які набули

законної сили (абзац третій пункту 2 мотивувальної частини Ухвали від 22 листопада 2011 року № 58-у/2011).

Аналіз конституційного звернення та доданих до нього матеріалів свідчить, що ухвалу апеляційного адміністративного суду Донецької області від 13 грудня 2011 року, яку суб'єкт права на конституційне звернення пропонує взяти до уваги як обґрунтування наявності неоднакового застосування положень частини п'ятої статті 24 Закону, скасовано судом касаційної інстанції з передачею справи на новий розгляд для встановлення фактичних обставин, що мають значення для правильного вирішення справи. Однак за правовою позицією Конституційного Суду України скасовані судові рішення не можуть братися до уваги при вирішенні питання про неоднозначність застосування судами положень Конституції України та законів України (ухвали від 30 листопада 2006 року № 15-у/2006; від 26 вересня 2013 року № 42-у/2013).

Таким чином, конституційне звернення не відповідає вимогам, передбаченим статтями 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Докука Єгора Сергійовича щодо офіційного тлумачення положень частини п'ятої статті 24 Закону України „Про регулювання містобудівної діяльності“ від 17 лютого 2011 року № 3038–VI на підставі пункту 2 статті 45 Закону України

„Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України „Про Конституційний Суд України“.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ